

OBERMAN (7) *sb m*

o *prawdopodobnie jasne* (tak w ober-); e *jasne*; -ån; -ån- *SarnStat* (2), -an- (1) *KlonWor*.

sg *N obermån* (2). ♦ *[A obermåna.]* ♦ *I obermån(e)m* (1). ♦ *L obermånie* (1). ♦ *pl N obermånowie* (1). ♦ *A obermåny* (1). ♦ *L obermåniéch* (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

1. *Sędzia polubowny, rozjemca, mediator; honorarius arbiter Mącz* (6) : a nalepsse swiadecztwo y pewnosc [dotrzymania umowy] thedy Ich Mlcz. panowie obermanowie swe pyeczeczy raczyły prziczisnąć. *ZapWar* 1550 nr 2665, 1550 nr 2665; Honorarius arbiter, Oberman/ to yeft lędzia ná którego sie obie stronie zdawáyą álbo którego też lędzia na co wyfádza áby strony po yednął. *Mącz* 157c; *SarnStat* 1302; [nyech iego M. raczi ześlacz obermana iednego, a my teśłch drugiego kv prześlifzenyv, y zamknyenyv rzeczi *ZapWpol* 1537 9/97v; abociem musi być między niemi oberman mocny *PamJancz* 21].

W połączeniu szeregowym (1): O Mediatorze, Arbitrze, *fponte et iure* dány: y o Obermanie *de vadibus*, ná końcu naydziefz w *Práktyce SarnStat* 803.

[*Przen: Papież: Lecz nam nie mniej do tego [do pokonania Moskwy] przeszkodził oberman, Do czego mu było nie, naświętszy z Rzyma pan. Apolog* 24.]

a. *Ten, kto rozstrzyga o wyniku walki sportowej; agonotheta, arbiter a. magister certaminis, editor ludorum, munerarius Cn* (1) : Athlotheta, Oberman/ Przedłożony który rozeznawał miedzi zapaáfniki/ albo fzermierzmi który mężniey sobie poczinał/ á temu vpominki zá to dawał. *Mącz* 19a.

2. *Organizator widowisk; iron.; designator Cn* (1) : [zdradzony mąż będzie] w pomietlech tylko obermánem/ V *Kmotrá* [kochanka żony] y v żony/ y włáfnym guzmánem. *KlonWor* 60.

Synonimy: 1. *arbiter, jednacz, medyjator, rozjemca*; 2. *sprawca*.

AS